

[Arbejds- og boligministeren.]

forældrene måske ikke vide noget om på det tidspunkt, da han gik ud af barneskolen. Det synes jeg i høj grad vi kan tale om i udvalget, for her ligger der en opgave. Det samme gælder, når der tales om pigernes specielle problemer, og i tilfælde, hvor folk i en mere moden alder kommer til kort af en eller anden grund, dødstald, ægteskab, separation, sygdom eller andre ting, som gør, at folk i moden alder må spore om til andet erhverv. Et sådant arbejde er allerede i gang på de forskellige anvisningskontorer landet over, men jeg vil gerne drøfte, hvis folketinget har ønsker herom, om vi yderligere skal effektivisere et sådant arbejde.

Jeg vil også gerne have, at vi drøfter det spørgsmål om de ufaglærte, som det ærede medlem hr. Helge Larsen nævnte. Her bliver der et meget stort problem for os fremover. Vi ved, at de ufaglærtes uddannelse kan blive bestemmende for vor evne til at udvikle et moderne produktionsapparat. Det er ikke altid, som folk tror, et spørgsmål om ingeniører eller et tilstrækkeligt antal maskinarbejdere. Det kan også godt være et spørgsmål om, hvorvidt den ufaglærte arbejdskraft kan leve op til de nye opgaver, vi står over for; derfor er jeg helt med på, at vi også drøfter problemet ud fra den synsvinkel.

Hvorvidt det er muligt, som det ærede medlem frk. Gudrun Bjørner var inde på, at give børnene i afgangsklasserne en bunden stilopgave vedrørende erhvervsplacering, tør jeg ikke svare helt afgørende på. Jeg synes, ideen er god, men om man kan pålægge skolerne det, er en sag for sig. Jeg synes, det ville være en god idé at tage op for lærerne. Det er gerne sådan i en levende skole, at et stilemne giver anledning til diskussion om problemet bagefter, og det vil give læreren adgang til at finde ud af, hvor eleven står i den pågældende sag, og hvordan man skal arbejde videre med den for at komme frem til et godt resultat.

Det ærede medlem fru Ragnhild Andersen var selv klar over, at spørgsmålet om lærepladsernes antal og udvidelsen af undervisningen af de store årgange og den omtalte kommission for de ufaglærte unge ligger uden for dagens emne. Jeg kan ikke give og er ikke forberedt på en nærmere redegørelse med hensyn til dette spørgsmål, det

kan jeg lige så godt sige lige ud, men det ærede medlem er klar over, at der sker en meget betydelig udvikling i øjeblikket af den tekniske undervisning og af lærestalterne. Det ærede medlem var også klar over, at arbejdsmarkedskommissionen formidler et samarbejde mellem arbejdere og arbejdsgivere om at antage flest muligt lærlinge i de forskellige fag, og endelig kan jeg nævne, at den kommission, som er nedsat angående de ufaglærte arbejderes uddannelse med departementschef Dreyer som formand, skal afgive sin betænkning inden 1. september i år, således at vi venter at kunne vende tilbage til folketinget med forslag på dette område først i næste folketingsår.

Nina Andersen: Det er rigtigt, at jeg har angrebet det ærede medlem hr. Poul Sørensen, da han var socialminister, for langsommelighed med hensyn til gennemførelse af lovgivningen om erhvervsvejledning, og jeg er stadig væk af den opfattelse, at dette var berettiget.

Omkring 1950 kom ungdomskommissionens betænkning om erhvervsvejledning og satte fart i debatten om hele spørgsmålet. Så sent som i 1952 havde ministeren ikke rørt på sig. Da det ærede medlem hr. Per Hækkerup rejste spørgsmålet her i tinget, foranledigede dette, at lovforslag blev fremsat i 1953.

Efter at lovforslaget var blevet vedtaget, skete der, så vidt jeg har kunnet regne ud, ikke noget, for den nuværende højtærede minister for udenrigsøkonomi har i denne sal uimodsagt oplyst, at da han kom til som arbejdsminister, lå der intet materiale vedrørende denne lov udarbejdet. Han udarbejdede ansøgningerne og sendte dem til finansudvalget, som var langsommeligt med at behandle dem. Han fik dem tilbage og oplyste, at i anden omgang lå hans forslag $\frac{3}{4}$ år i finansudvalget; først derefter kunne han gå i gang med at få loven ført ud i virkeligheden, og derfor begyndte den først at virke den 1. oktober 1955.

Det er fuldkommen rigtigt, at værdifuld tid er gået til spilde, først fordi det varede længe, før lovforslag blev fremsat, dernæst fordi finansudvalget — og det var ikke de socialdemokratiske medlemmer — forhalede denne sag. Havde vi ikke haft disse to for-